

РЕШЕНИЕ

№ 4950

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8614** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК. Подадена е жалба от „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/№ Р-22221723-091-001/04.05.2022г., в частта, в която е потвърден с решение № 854/21.06.2024г. на директора на дирекция ОДОП – [населено място]. С РА в потвърдената част са установени задължения на дружеството за довносяне за ревизирани данъчни периоди – ДДС за м. 03.2021г. в размер на 27173,33лв. и лихви към 18.12.2023г. – 7978,86,07лв. и ДДС за м. 11.2022г. – 684лв. и лихви към 18.12.2023г. – 85,20лв.

В жалбата се излагат аргументи, че преди постановяване на решението дружеството е уведомило, че фактура 58/04.02.2021г. е анулирана с кредитно известие 107/31.05.2024г. и че хранителната добавка се намира в офис на дружеството, които доказателства не са взети предвид. Иска се отмяна на решението.

В хода по същество представителят на дружеството-жалбоподател поддържа жалбата си по изложените в нея съображения.

Ответникът – директора на дирекция ОДОП, чрез представителя си, оспорва жалбата, като излага в писмени бележки съображения идентични с посочените в обжалвания РА и решението, с което е потвърден. Оспорва анулирането на фактура 58/04.02.2021г. като направено не по установения ред. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото намери

следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221723002306-020-001/20.04.2023, изменена със Заповед Р-22221723002306-020-002/02.08.2023, е назначена ревизия на „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с обхват: Корпоративен данък за периода от 01.01.2021 до 31.12.2022 и Данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2021 до 31.03.2023г. По време на ревизията са събрани необходимите доказателства чрез извършени насрещни проверки на други задължени лица, Искания за представяне на документи и писмени обяснения, проверка в ИМ на НАП, относно подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО за ревизираните години, проверка в Търговския регистър, относно публикувани ГФО на дружеството, проверка в ИМ на НАП за декларираните от ревизираното лице покупки и продажби за ревизираните периоди, справка за обявени продажби от регистрирани по ЗДДС лица към „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД за ревизирания период, справки за обявени покупки от регистрирани по ЗДДС лица от „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД за ревизирания период, проверка в ИМ на НАП, относно регистрирани фискални устройства и отчетени продажби, проверка в ИМ на НАП, относно регистрирани трудови договори от „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, проверка в масива на КАТ, относно регистрирани превозни средства, проверка в АВ, Имотен регистър, относно открити имотни партии и отбелязани вписвания по тях, проверки в пфиси на дружеството. Присъединени са и документи от друго производство. Анализирани са счетоводните сметки на дружеството. Установени са и осчетоводени недълготрайни активи.

Издаден е ревизионен доклад /РД/ с предложение за установяване на данъчни задължения на дружеството по ЗКПО и ЗДДС и впоследствие – обжалваният РА, с който се приемат изцяло заключенията на РД. И заповедите за възлагане и изменение на ревизии, и РД, и РА са издадени като електронни документи, подписани с КЕП и са надлежно връчени на дружеството по електронен път, съответно на 24.10.2023г. и 02.01.2024г. и то е реализирало правото си на жалба. В частта на установените задължения по ЗКПО РА е отменен с решението на директора на ОДОП. Предмет на делото са само начислените задължения по ЗДДС, ДДС за - м. 03.2021г. в размер на 27173,33лв. и лихви към 18.12.2023г. – 7978,86,07лв. и за м. 11.2022г. – 684лв. ДДС и лихви към 18.12.2023г. – 85,20лв.

Фактите за възникване на тези задължения правилно са установени и описани в РД, а именно: През ревизирания период „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД декларирало продажба на стоки и продукция в страната, износ и ВОД, продажба на услуги. Декларирало изпълнение на доставки облагаеми със ставка 20 на сто, формирани от продажба на пелети, продажба на земни винтове, продажба на отпадъчен дървен материал, услуги по раздробяване на дървесина и др.

През ревизирания период „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД декларирало и продажба на хранителна добавка „Enzoimmune Active“ – 1000бр., по фактура № 58/04.02.2021г. на стойност 163040.00 лв. с получател МТ ROSE CORPORATION, Британски Вирджински острови. Между двете дружества имало подписано Споразумение от 02.03.2021г., съгласно което стоката следва да се експедира към Република С. М., като до този момент се съхранява в офис на дружеството. Фактура № 58/04.02.2021г. била отразена в дневника за продажби за м.02.2021г. на „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД като доставка за износ с нулева ставка на данъка. С Протокол за прихващане от 04.02.2021г. било документирано и прихващане на вземането по фактура № 58/04.02.2021г., срещу задължение по фактура

195/03.09.2020г. от MT ROSE CORPORATION, Британски Вирджински острови.

При ревизията се приема, че тази доставка не е осъществена, и за нейното доказване „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД не разполага с необходимите документи за доказване на доставка по чл. 28, т. 1 и 2 от ЗДДС, а единствено с издадената фактура. Сочи се, че липсвала информация в Агенция Митници за осъществен износ по тази фактура. Съгласно дадени писмени обяснения от управителя на „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, стоката била налична и се съхранявала на адрес: [населено място], [улица]. Същевременно по счетоводни данни стоката била изписана през 2021г. от сметка 302(Продукция) и към 31.12.2021 г. сметката била с нулево крайно салдо.

На 06.10.2023г. ревизиращият екип е извършил посещение на посочения адрес, с цел установяване наличностите на стоката - Хранителна добавка „Enzoimmune Active“. При посещението е съставен Протокол Кд73 № 1967320/06.10.2023г., в който е описана установена наличност от 1008 бр. „Enzoimmune Active Enzoimmune Active“ /42 кашона х 24 бр./, представени от присъстващото упълномощено лице, като стоки на „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД. Сочи се, че процесните стоки са закупени от „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД /тогава „КАРДИУ-2013“ ЕООД/ с фактура № [ЕГН]/06.11.2020г., с дан. основа 40 000.00 лв., с ДДС 8 000.00 лв., издадена от „Розета Лайфкеър БГ“ АД. По фактурата бил приспаднал пълен данъчен кредит в м.11.2020г. Отражено е, че сред събраните в хода на ревизията доказателства е Информационен лист за „ЕНЗОИМУН АКТИВ ИМУНООДУЛАТОР“, видно от който продуктът е с регистрационен номер БАБХ-902/31.03.2020г. и срок на годност 18 месеца. Представен бил и Изпитвателен протокол от 10.09.2020г., видно от който закупената по фактура № [ЕГН]/06.11.2020г. Хранителна добавка „Enzoimmune Active“ е с дата на производство 11.08.2020г. и дата на годност 11.01.2022г. от това е направен извод, че представените при посещението количества стоки не са закупените през 2020г. от „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, т.е. търсените стоки не са налични и същите са негодни за употреба.

Констатирано е, че процесните стоки са изведени от патримониума на ревизираното дружество и приходът от тяхната продажба е отчетен на 04.02.2021г. по кредита на сметка 706 Приходи от продажба на материали. Направен е извод, че в конкретният случай „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД не разполага с необходимите документи за доказване на нулева ставка на данъка, указани в чл. 21, ал.1 от ППЗДДС. РД се позовава на чл.39, ал.1 от ППЗДДС, според който в случай че доставчикът не се снабди с документите по чл.21-38 до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем, се счита, че доставката е облагаема със ставка 20 на сто. Данъкът се начислява с Протокол по чл.117, ал.2 от ЗДДС. Направен е извод, че „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД не е изпълнило това си задължение и на основание чл.86, ал.1 от ЗДДС, във връзка с чл.39, ал.1 от ППЗДДС, се предлага начисляване на ДДС в размер на 27 173.33 лв. върху данъчна основа 135866.67 лв., определена по реда на чл.67, ал.2 от ЗДДС, за данъчен период м.03.2021г.

За данъчен период м. 11.2022г. са направени следните констатции: В данъчен период м.11.2022г. „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД приспаднало пълен данъчен кредит в размер на 684.60 лв. по фактура № [ЕГН]/18.11.2022г., издадена от „ЕКО ЛЕС 2021“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК]. При справка в ИМ на НАП и в резултат на извършената насрещна проверка на доставчика „ЕКО ЛЕС 2021“ ЕООД било установено, че

фактура № [ЕГН]/18.11.2022г., с дан.осн.З 423.00 лв., с ДДС 684.60лв., с предмет „технологична дървесина“ е анулирана. В резултат на горното е прието, че за „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 684.60 лв., за данъчен период м.11.2022г.

Описаните констатации на РД са изцяло възприети в обжалвания РА и впоследствие – в решението на Директора на ДОДОП.

В решението си Директора на ДОДОП е обсъдил възраженията на дружеството и е стигнала до извод, че РА в тази част следва да се потвърди. Възприел е изцяло доводите в РА и РД и е изразил становище, че доказателствата сочат, че стоката, показана в офиса на дружеството е различна от тази по фактура 58/04.02.2021г. Изложил е аргументи, че неправилно е ползван ДДС по фактура № [ЕГН]/18.11.2022г., издадена от „ЕКО ЛЕС 2021“ ЕООД, тъй като същата е анулирана от издателя и е издадена нова – 91/01.12.2022г. Установено било, че дружеството жалбоподател незаконосъобразно е ползвал данъчен кредит и по двете фактури.

Пред съда дружеството е представило споразумение от 11.12.2021г. между „Розета Лайфкеър БГ“ АД и „МТ Роуз Корпорейшън“ ЕООД, по силата на което се прави замяна на 1000бр. хранителна добавка „Ензоимун Актив“ партиден № 1002 с партиден № 12109, кредитно известие 107/31/05.2024г., с което се сторнира фактура 58/04.02.2021г., и СД по ЗДДС за м. май 2024г., с дневници за покупки и продажби, видно от които кредитното известие е включено в регистрите за периода.

Описаните факти за хода на ревизионното производство и за установените факти и представените документи в ревизионното производство са непротиворечиви и взаимно-допълващи се.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

В случая, ревизията е проведена, РД, РА и решението са издадени материално компетентни органи на приходната администрация. И РД и РА са издадени като електронни документи, подписани с КЕП, което ги приравнява на писмени документи/чл. 3 от ЗЕДЕУУ/. РА, е постановен в изискваната от закона форма.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация. РА е издаден от компетентен орган по приходите съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК. Изяснени са фактите от значение за процесните доставки, след анализ на събраните доказателства. Не е нарушено правото на участие на ревизираното лице. Връчени са му всички съществени документи – заповедите за назначаване на ревизия и за удължаване на срока ѝ, ревизионния доклад, ревизионния акт и решението, изискани са документи и обяснения и са представени тези, с които дружеството е разполагало. Не е налице нарушение на процесуалните правила относно срока, в който е протекла ревизията – тя е протекла в рамките на определените в заповедите срокове и касае задължения, за които не е изтекъл срокът по чл. 109 от ДОПК.

Неоснователни са възраженията, че органите по приходите, при издаване на ревизионния акт и решаващият орган – на решението, не са взети предвид доказателствата, че стоката по фактура 58/04.02.2021г. е била налична в офис на дружеството към датата на физическата проверка. В РД, към който РА препраща, са

изложени ясни мотиви, защо се приема, че стоката, намерена в офиса е различна от тази по фактура 58/04.02.2021г.

Законосъобразни са изводите в РА и решението, че за тази сделка са представени взаимнопротиворечащи си данни и документи. От една страна „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД е декларирало продажба на хранителната добавка Enzoimmune Active – 1000бр., по фактура № 58/04.02.2021г. на стойност 163040.00 лв. с получател МТ ROSE CORPORATION, Британски Вирджински острови и Споразумение от 02.03.2021г., съгласно което стоката следва да се експедира към Република С. М., като до този момент се съхранява в офис на дружеството, съответно Фактура № 58/04.02.2021г. е отразена в дневника за продажби за м.02.2021г. на „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД като доставка за износ с нулева ставка на данъка. От друга страна е представен Протокол за прихващане от 04.02.2021г. е извършено и прихващане на вземането по фактура № 58/04.02.2021г., срещу задължение по фактура 195/03.09.2020г. от МТ ROSE CORPORATION, Британски Вирджински острови, от което би следвало да се приеме, че страните са уредили и приключили отношенията си във връзка с тази стока. От трета - според писмени обяснения на управителя, стоката се е съхранявала в офиса на дружеството към момента на ревизията, а според представеното пред съда споразумение е била заменена през 2025г. с друга, която не е с изтекъл срок на годност. В същото време, по време на ревизията е установено, че по счетоводни данни процесните стоки са изведени от патримониума на ревизираното дружество, като са отписани от счетоводна сметка 302 и прихода от тяхната продажба е отчетен на 04.02.2021г. по кредита на сметка 706 „Приходи от продажба на материали“. Тези противоречия обосновават правилността на изводите на ревизиращите, че тази доставка не е осъществена, и за нейното доказване „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД не разполага с необходимите документи за доказване на доставка по чл. 28, т. 1 и 2 от ЗДДС, а единствено с издадената фактура, че не е осъществен износ на стоката, а тя е реализирана в страната, поради което се дължи ДДС, в размер на 27173,33лв. и съответната лихва.

Представеното пред съда споразумение, кредитно известие и данъчна декларация и дневници за покупки и продажби, според съда са направени за нуждите на оспорване на акта, защото, ако се приемат от съда, на база на тях следва да отпадне задължението за ДДС по фактурата. Касае се за частни документи, съставени от лицата след издаване на РА, които не са в състояние да оборят констатациите по време на ревизията, водещи до извод, че стоката е реализирана на територията на страната, съответно, че са възникнали основания за начисляване на данъка, съгласно чл.86, ал.1 от ЗДДС, във връзка с чл.39, ал.1 от ППЗДДС.

Касае се за доставка с получател извън територията на страната и на ЕС, с декларирана нулева ставка от доставчика – доставка по чл. 21 от ППЗДДС. За доказване на нулева ставка са необходими следните документи:

„Чл. 21. (1) Когато стоките се изпращат или превозват до трета страна, за доказване на доставката по чл. 28, т. 1 и 2 от закона доставчикът следва да разполага със следните документи:

1. (доп. - ДВ, бр. 6 от 2010 г., в сила от 01.01.2010 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., в сила от 01.02.2011 г., изм. - ДВ, бр. 24 от 2017 г., в сила от 21.03.2017 г., изм. - ДВ, бр. 3 от 2019 г., в сила от 08.01.2019 г.) митнически документ, в който доставчикът е вписан като износител на стоките, удостоверяващ напускането на стоките от митническо учреждение на напускане или друг документ, удостоверяващ износа, в случаите,

когато е налице възможност да не се подава митнически документ, съгласно митническото законодателство;

2. (доп. - ДВ, бр. 59 от 2022 г., в сила от 26.07.2022 г.) фактура за доставката или друг документ в случаите, когато доставчикът не е задължен да издава фактура за доставката, от който е видно, че предмет на доставката е изнесената стока;

3. документ за превоза на тези стоки.

(2) Когато стоките се изпращат или превозват до трета територия, за доказване на доставката по чл. 28, т. 1 и 2 от закона доставчикът следва да разполага със следните документи:

1. (доп. - ДВ, бр. 59 от 2022 г., в сила от 26.07.2022 г.) фактура за доставката или друг документ в случаите, когато доставчикът не е задължен да издава фактура за доставката, от който е видно, че предмет на доставката е изнесената стока;

2. документ за превоза на тези стоки;

3. писмено потвърждение от получателя, удостоверяващо, че стоките са пристигнали на територията на трета територия.

(3) (Нова - ДВ, бр. 59 от 2022 г., в сила от 26.07.2022 г.) Когато стоките се изпращат или превозват до трета страна или територия чрез пощенски и/или експресни пратки съгласно Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза, за доказване на доставката по чл. 28, т. 1 и 2 от закона доставчикът следва да разполага със следните документи:

1. документ, от който да е видно, че изпратените или превозените стоки са изнесени;

2. фактура за доставката или друг документ в случаите, когато доставчикът не е задължен да издава фактура за доставката по ЗДДС, от който е видно, че предмет на доставката е изнесената стока.

(4) (Нова - ДВ, бр. 55 от 2023 г., в сила от 27.06.2023 г.) Когато стоките се изпращат или превозват до трета страна от доставчик, който не е установен на територията на Европейския съюз, за доказване на доставката по чл. 28а от закона доставчикът следва да разполага със следните документи:

1. *митническа декларация за износ, в която чрез съответните кодове съгласно приложимото митническо законодателство на Съюза са посочени идентификационният номер по ДДС на доставчика и номерът на фактурата за извършената от него доставка на стоките, обект на износ;*

2. *фактура за доставката;*

3. *документ за превоза на тези стоки“.*

Съгласно чл. 39 от ППЗДДС, в случай, че доставчикът не се снабди с документите по чл. 21 - 38 и чл. 38в до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем, се счита, че доставката е облагаема с приложимата ставка на данъка по чл. 66 или 66а от закона. Ал. 2 - 8 предвиждат следното:

„(2) В случаите по ал. 1 данъкът се начислява от доставчика чрез издаване на протокол по чл. 117, ал. 2 от закона.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2008 г., в сила от 15.04.2008 г.) Протоколът по ал. 2 се издава в 15-дневен срок, считано от последния ден на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем.

(4) Когато впоследствие доставчикът се снабди с необходимите документи, той

коригира резултата от прилагането на ал. 1 и 2 чрез анулиране на протокола по ал. 2. За анулирането не се издава нов протокол.

(5) Анулирането по ал. 4 се извършва в 5-дневен срок, считано от датата, на която лицето се е снабдило с необходимите документи.

(6) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2006 г., отм. - ДВ, бр. 39 от 2008 г., в сила от 15.04.2008 г.)

(7) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2006 г., отм. - ДВ, бр. 39 от 2008 г., в сила от 15.04.2008 г.)

(8) (Нова - ДВ, бр. 59 от 2022 г., в сила от 26.07.2022 г.) Алинеи 1 - 5 се прилагат и в случаите, когато за доставките, изброени в тази глава, данъкът е изискуем от получателя на основание чл. 82 от закона и получателят не се снабди с документите по чл. 38б до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем“.

Чл. 39, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че в случай, че доставчикът не се снабди с документите по чл. 21 - 38 и чл. 38в до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем, се счита, че доставката е облагаема с приложимата ставка на данъка по чл. 66 или 66а от закона. В тези случаи данъкът се начислява от доставчика чрез издаване на протокол по чл. 117, ал. 2 от закона в 15-дневен срок, считано от последния ден на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем. Когато впоследствие доставчикът се снабди с необходимите документи, той коригира резултата от прилагането на ал. 1 и 2 чрез анулиране на протокола по ал. 2 в 5-дневен срок, считано от датата, на която лицето се е снабдило с необходимите документи. Това се прилага и в случаите, когато за доставките, изброени в Глава 14, данъкът е изискуем от получателя на основание чл. 82 от закона и получателят не се снабди с документите по чл. 38б до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем.

От доказателствата по делото се установи, че са били налице сочените от закона основания за издаване на протокол по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС и облагане на декларираната доставка с ДДС и че дружеството не е изпълнило задължението си.

Доколкото данъкът е следвало да се начисли за данъчен период м.03.2021г., правилно е начислена лихва на основание чл. 175 от ДОПК, вр. чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

По отношение на ДДС за м. 11.2022г. в жалбата не са изложени никакви конкретни аргументи. Съдът намира за обосновани изводите в РА и РД за неправилно ползван данъчен кредит по фактура [ЕГН]/18.11.2022г., издадена от „ЕКО ЛЕС 2021“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че фактурата е сторнирана от доставчика и е издадена нова - 91/01.12.2022г., а дружеството-жалбоподател неправомерно е ползвало данъчен кредит и по двете. За „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 684.60 лв., за данъчен период м.11.2022г. по сторнираната фактура, а само по повторно издадената. Налице са основанията на чл. 71, т. 1 от ЗДДС да бъде отказано правото на ползване на данъчен кредит на дружеството в размер на 684,60лв. по тази фактура, тъй като то не притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС(издадената фактура е сторнирана и е пусната нова). Доколкото с неправомерното ползване на данъчен кредит е намален резултатът на дружеството за периода – ДДС за внасяне 119,36лв., вместо дължимия от 875,96лв., правилно е начислена лихва на основание чл. 175 от ДОПК, вр. чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

При издаване на оспорения акт и решението възраженията и доказателствата са подробно обсъдени и ясно е обяснено, защо е прието, че неправомерно не е начислен,

съответно е ползван неправомерно данъчен кредит по фактурите, както и основанията за начисляване на допълнителни задължения и на които се дължи лихва. Издаденият акт е постановен в съответствие с процесуалния и материалния закон и целите на закона. По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл. чл. 161, ал. 1 ДОПК и с оглед изхода на делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на НАП претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 2832,84лв., съгласно чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 7 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу **частта** на Ревизионен акт /РА/№ Р-22221723-091-001/04.05.2022г., **която е потвърдена** с решение № 854/21.06.2024г. на директора на дирекция ОДОП – [населено място], а именно, в която са установени задължения на дружеството за довносяне за ревизирани данъчни периоди – ДДС за м. 03.2021г. в размер на 27173,33лв. и лихви към 18.12.2023г. – 7978,86,07лв. и ДДС за м. 11.2022г. – 684лв. ДДС и лихви към 18.12.2023г. – 85,20лв.

ОСЪЖДА „МТ РОУЗ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 2832,84лв. представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Съдия: